

2005. évi CXX. törvény

az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról

Az Országgyűlés azon kötelezettségére tekintettel, hogy a közügyek szabad megvitatását, a közügyekkel összefüggő információhoz való hozzájutást, továbbá a művészeti élet szabadságának megvalósulását előmozdítsa, figyelemmel arra, hogy mint törvényalkotó egyes alkotmányos és társadalompolitikai célkitűzéseinek érvényesítése érdekében a közterhek vonatkozásában kedvezményeket állapíthat meg, elismerve azon személyek tevékenységének sajátosságait, akik e célok elérésében közreműködnek, a következő törvényt alkotja:

A törvény hatálya

1. § (1) A Magyar Köztársaságban egyes, az e törvényben meghatározott foglalkozásnak megfelelő tevékenységet munkaviszonyban vagy vállalkozási, megbízási szerződés alapján folytató magánszemély és a magánszeméllyel e szerződéses kapcsolatban álló munkáltató, kifizető (a továbbiakban: kifizető) – a magánszemély erre vonatkozó nyilatkozatával tett választása alapján – az említett tevékenység ellenértékéért fizetett bevétel után a közteherviselési kötelezettségeit e törvény szerint egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (a továbbiakban: ekho) által teljesíti.

(2) Az ekho az e törvényben meghatározott megoszlásban a központi költségvetést és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait - magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében a magánszemély javára a magánnyugdíj-pénztárát is - illeti meg.

(3) A kifizető és a magánszemély az ekhóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(4) Az ekhóval összefüggő adóztatási feladatok az állami adóhatóság hatáskörébe tartoznak.

Fogalmak

2. § E törvény alkalmazásában

a) munkaviszony: az Art. szerinti munkaviszony;

b) vállalkozási szerződés: a magánszemély által a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályai szerint kötött vállalkozási szerződés;

c) megbízási szerződés: a magánszemély által kötött, a Ptk. szerinti megbízási szerződés, ideértve a felhasználási szerződést is;

d) nyugdíjas: a saját jogú nyugdíjas vagy az olyan özvegyi nyugdíjas, aki betöltötte a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 3. § (1) bekezdésének *b)* alpontja, valamint a 3. § (4) bekezdésének *c)* alpontja alkalmazásában mindkét esetben csak akkor, ha az adóévben legalább 183 napig nyugdíjas.

Az ekho választásának feltételei

3. § (1) Ekhoval teljesíthető a közterhek megfizetése, ha a magánszemély - ideértve az EGT-állam olyan polgárát is, aki a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet alapján nem tartozik a magyar társadalombiztosítási jogszabályok hatálya alá, de biztosított személy valamely EGT-államban és rendelkezik az illetékes hatóság erre vonatkozó igazolásával (a továbbiakban: EGT-államban biztosított személy) -

a) az adóévben bármely tevékenységgel összefüggésben

aa) munkaviszonyból származó,

ab) egyéni vállalkozóként vállalkozói kivét címén,

ac) társas vállalkozás tagjaként személyes közreműködés ellenértéke címén,

ad) vállalkozási, megbízási szerződés alapján a személyi jövedelemadóról szóló törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyként

olyan jövedelmet szerez, amely után a közteherviselési kötelezettségek (EGT-államban biztosított személy esetében a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség) teljesítése az általános szabályok szerint történik, vagy

b) nyugdíjas

és

c) a tevékenysége alapján a (3) bekezdésben meghatározott foglalkozásúnak minősül, valamint

d) - figyelemmel a (2)-(5) bekezdés rendelkezéseire is - a kifizetőnek írásban nyilatkozik arról, hogy a *c)* pont szerinti tevékenysége alapján számára kifizetett bevételt, vagy annak a nyilatkozatában meghatározott részét terhelő közterhek megfizetésére az e törvény rendelkezéseinek alkalmazását választja.

(2) A közterhek e törvény szerinti megfizetését a (3) bekezdésben említett foglalkozású magánszemély azon bevételére választhatja, amely az adóévben a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében történő kifizetéssel (folyósítással)

a) - a (7) bekezdés rendelkezéseiben foglalt korlátozással - munkaviszonyban, vagy társas vállalkozás személyesen közreműködő tagjaként illeti meg, feltéve, hogy e bevételt eredményező jogviszonyában kizárólag a foglalkozása szerinti tevékenységet folytat, és/vagy

b) a foglalkozása szerinti tevékenységére kötött

ba) vállalkozási szerződés és/vagy

bb) megbízási szerződés

alapján illeti meg,

és az *a)-b)* pontban említett esetekben külön-külön és együttesen sem haladja meg az adóévben a (4) bekezdésben meghatározott összeghatárt.

(3) Az (1) bekezdés *c)*, valamint a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett, FEOR-számmal azonosított foglalkozás:

2615 Könyv- és lapkiadó szerkesztője

2616 Újságíró

2617 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő

2619 Egyéb magasabb képzettséget igénylő kulturális foglalkozások

2621 Író (újságíró nélkül)

2622 Műfordító
2623 Képzőművész
2624 Iparművész
2625 Zeneszerző
2626 Rendező
2627 Operatőr, fotóművész
2629 Egyéb alkotóművész foglalkozások (díslettervező, jelmeztervező, dramaturg)
2631 Színész, előadóművész, bábművész
2632 Zenész, énekes
2633 Koreográfus, táncművész
3714 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő munkatárs
3715 Könyv- és lapkiadó-szerkesztő munkatárs
3721 Segédszínész
3722 Segédrendező
3723 Népzene
3725 Cirkuszművész
3729 Egyéb művészeti foglalkozások
5311 Színházi fodrász*
5312 Színházi kikészítő*
5341 Fényképész, fotó- és mozgófilmlaboráns
5342 Világosító és egyéb filmgyártási foglalkozású
5343 Díszletező, díszítő

5349 Egyéb kulturális, sport-, szórakoztatási szolgáltatási foglalkozások, feltéve, hogy azok a mű elkészítésének folyamatában alkotó jelleggel, attól elválaszthatatlan módon vesznek részt. Ilyen foglalkozás különösen a fotóriporter, a korrektor, a designer, képszerkesztő, művészeti vezető, a hangmérnök, továbbá a népi iparművész igazolvánnyal rendelkező magánszemély az igazolványban feltüntetett tevékenysége tekintetében

5349 Színházi öltöztető*

7321 Színházi jelmezkészítő*

7323 Színházi fejdíszkészítő*

7335 Színházi lábbeli készítő.

(4) A (2) bekezdésben említett összeghatár

a) évi 25 millió forint, feltéve, hogy a magánszemély (1) bekezdés a) pontjában említett jövedelme az adóévben eléri az év első napján érvényes havi minimálbér 12-szeresét,

b) az a) pontban meghatározott feltétel hiányában az évi 25 millió forintnak olyan hányada, amilyen arányt az (1) bekezdés a) pontjában említett jövedelem összege az év első napján érvényes havi minimálbér 12-szereséhez viszonyítva képvisel,

c) nyugdíjas esetében - az a)-b) pontokban foglaltaktól függetlenül - évi 25 millió forint,

azzal, hogy, ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, az összeghatáron az általános forgalmi adóval csökkentett bevétel értendő.

(5) A (4) bekezdés szerinti bevételi határt csökkenti az a bevétel,

a) amelyet az adóévben az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény (a továbbiakban: eva) hatálya alá tartozó egyéni vállalkozói tevékenységet (is) folytató magánszemélynek az eva alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie, azzal, hogy a (2) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót a (2) bekezdés ba) pontjában említett

vállalkozói szerződés alapján megillető bevételre, amelyet az eva alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie,

b) amely az eva hatálya alá tartozó társas vállalkozás bevételéből a társas vállalkozás ekhót választó tagjára (tulajdonosára) a társasági szerződésben az adózott eredményből való részesedésére előírt mérték, ennek hiányában a jegyzett tőkéből való részesedése arányában jut.

(6) Nem tehet az adóévben az ekho választására vonatkozó nyilatkozatot a magánszemély azt követően, hogy a 25 millió forint bevételi határt már elérte.

(7) Ha a magánszemély munkaviszonyban folytat ekho választására jogosító tevékenységet, az ellenértéket kifizető munkáltató a tevékenység adott havi ellenértékeként kifizetett összegnek a hónap első napján érvényes havi minimálbért meghaladó részére veszi figyelembe a magánszemély ekho választására vonatkozó nyilatkozatát. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha

a) a magánszemély nyugdíjas;

b) a magánszemélynek a munkáltatóval fennálló más jogviszonyában legalább a hónap első napján érvényes havi minimálbér alapulvételével a közteherviselési kötelezettség teljesítése az általános szabályok szerint megtörténik;

c) a magánszemély igazolja, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett címen az adott hónapban legalább a havi minimálbérnek megfelelő olyan jövedelmet szerzett, amely után a közteherviselési kötelezettség teljesítése az általános szabályok szerint történik.

Az ekho alapja, mértéke és megállapítása

4. § (1) Az ekho alapja a 3. § (2) bekezdésének rendelkezésében meghatározott bevétel, csökkentve - ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett - az általános forgalmi adóval.

(2) A magánszemély az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összegéből 15 százalék ekhot fizet; ha azonban a magánszemély a kifizetést megelőzően nyilatkozik arról, hogy nyugdíjas, vagy az adóévben - minden más járulékalapot képező jövedelmét, valamint minden olyan ekhoalapot képező bevételét, amely után 15 százalék mértékű ekhot fizetett figyelembe véve - a nyugdíjjárulékot (magán-nyugdíjpénztári tagdíjat) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) előírása szerint a járulékfizetés felső határáig megfizette, az ekho mértéke 11,1 százalék. Ha a magánszemély az adott kifizetéssel lépi át a járulékfizetés felső határát, a nyilatkozatban a magánszemély megjelölheti az ekhoalapnak a járulékfizetés felső határa eléréséhez szükséges részét, ebben az esetben az ekhoalap fennmaradó részére alkalmazható a 11,1 százalékos ekhomérték. Szintén 11,1 százalék az ekho mértéke az ekhoalap azon része után, amely meghaladja az adott jogviszonyban a Tbj. szerint biztosítási kötelezettség időtartamaként figyelembe vehető napok és a kifizetés napján érvényes járulékfizetési felső határ napi összegének szorzatát.

(3) A kifizető az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összege után 20 százalék ekhot fizet.

(4) A kifizető a magánszemélyt terhelő ekhot levonással állapítja meg, ideértve azt az esetet is, ha a kifizetést számla alapján - akár egyéni vállalkozónak, akár más magánszemélynek - teljesíti, kivéve, ha a magánszemély az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz.

(5) Az (1)-(4) bekezdés rendelkezésétől eltérően az EGT-államban biztosított személy esetében a kifizető ekhot nem fizet, a magánszemélynek juttatott ekho alapul szolgáló bevételből 9,5 százalék ekhot állapít meg és von le.

Az ekho választására vonatkozó nyilatkozat

5. § (1) Az a magánszemély, aki a 3. § (3) bekezdése szerinti foglalkozását munkaviszonyban, tartós megbízási jogviszonyban folytatja, az ekho választására, illetőleg mértékére vonatkozó nyilatkozatát az adóévben bármikor megteheti, azzal, hogy a kifizető a nyilatkozatot a még nem számfejtett összegre veszi figyelembe. A kifizető mindaddig a magánszemély említett nyilatkozata szerint jár el az adóévben, amíg a magánszemély a (2) bekezdés szerint vissza nem vonja az ekho választására vonatkozó nyilatkozatát.

(2) Az (1) bekezdésben említett magánszemélynek a számfejtést megelőzően az adóévben esedékes további kifizetések tekintetében vissza kell vonnia az ekho választására tett nyilatkozatát, ha az esedékes bevételére (vagy annak egy részére) a bevétel nagysága alapján a továbbiakban az ekho már nem alkalmazható az adóévben.

(3) Ha a magánszemély az olyan tevékenységét, amely alapján a 3. § (3) bekezdése szerinti foglalkozásúnak minősül, vállalkozási szerződés vagy eseti megbízási szerződés alapján végzi, az ekho választásáról az őt megillető bevétel kifizetése előtt nyilatkozik, ekkor nyilatkozhat arról is, hogy a kifizetőt és az őt terhelő ekho megállapítását, bevallását és megfizetését átvállalja a kifizetőtől.

(4) A kifizető a magánszemély nyilatkozata ellenére, vagy annak visszavonása hiányában sem alkalmazhatja a továbbiakban az ekhót, ha a magánszemély tőle származó olyan bevétele, amely után ekhót fizetett, az adóévben a 25 millió forintot meghaladja.

Az ekho jogosulatlan választása

6. § (1) Amennyiben a kifizetőnek tett nyilatkozata alapján a magánszemély valamely bevétele után e törvény szerint történt a közterhek megfizetése, de az ekho választására a magánszemély bármely ok miatt nem volt jogosult:

a) e bevétel ekhoalapnak tekintett részét a személyijövedelemadó-kötelezettség megállapításánál - a kifizetővel fennálló jogviszony szerinti jogcímen - figyelembe kell venni, azzal, hogy a bevétel ekhoalapnak tekintett része 9,5 százalékát kifizető által levont személyijövedelemadó-előlegnek kell tekinteni, valamint

b) e bevétele ekhoalapnak tekintett része 9 százalékát ekho különadóként

köteles adóbevallásában feltüntetni és a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(2) A magánszemély az (1) bekezdés *b)* pontjának rendelkezésétől eltérően 18 százalék különadót köteles megfizetni azon ekhoalap után,

a) amely az adóévben a 25 millió forintot meghaladja, és/vagy

b) amelyre az ekho választására vonatkozó nyilatkozatát a tevékenységére tekintettel nem tehette volna meg.

A magánszemélyt terhelő ekho mértékének helyesbítése

7. § Ha a magánszemély a 4. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozattételi lehetőségével - annak feltételei fennállta ellenére - nem élt, illetőleg nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj) fizetésére a Tbj. rendelkezései szerint nem volt kötelezett, az ekhoalap 4 százalékanak megfelelő különbözetet a Tbj.-nek és Art.-nak a nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj) különbözet visszaigénylésére vonatkozó szabályai alkalmazásával igényli vissza.

Az ekhóval teljesített közterhek

8. § A jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevétel után a közterhek e törvényben szabályozott megfizetésével teljesülnek

- a) a Tbj.-ben meghatározott, a foglalkoztatót terhelő társadalombiztosítási járulék,
- b) a Tbj.-ben meghatározott, a biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj),
befizetési, illetve levonási, továbbá
- c) a kifizetőt és a magánszemélyt terhelő személyi jövedelemadózási kötelezettségek.

Az ekho megoszlása

9. § (1) A 4. § (2) bekezdése szerinti, a magánszemélyt terhelő ekhóból az ekhoalap

- a) 1,6 százaléka természetbeni egészségbiztosítási járuléknak,
- b) 9,5 százaléka személyi jövedelemadónak,
- c) 3,9 százaléka - kivéve, ha a magánszemély nyugdíjas, vagy az adóévben a nyugdíjjárulékot a járulékfizetés felső határáig megfizette - nyugdíjjáruléknak; magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében az ekhoalap 0,1 százaléka nyugdíjjáruléknak, az ekhoalap 3,8 százaléka magán-nyugdíjpénztári tagdíjnak
minősül.

(2) A 4. § (3) bekezdése szerint a kifizetőt terhelő ekhóból az ekhoalap

- a) 3,3 százaléka egészségbiztosítási járuléknak,
- b) 16,7 százaléka nyugdíjbiztosítási járuléknak
minősül.

Az ekho megfizetése, bevallása

10. § (1) A kifizetőt terhelő - megállapított és a magánszemélytől levont - ekhót a kifizető az Art. rendelkezései szerint vallja be és fizeti meg.

(2)

Az ekhóval teljesített közterhek nyilvántartása, átutalása

11. § (1) Az állami adóhatóság a magánszemélyt terhelő 11,1 százalékos mértékkel levont ekho megfizetett összegéből 85,6 százalékot személyi jövedelemadóként tart nyilván, 14,4 százalékot természetbeni egészségbiztosítási járulékként az Egészségbiztosítási Alapnak utal át. Az EGT-államban biztosított személyt terhelő 9,5 százalékos mértékkel levont ekhot személyi

jövedelemadóként tartja nyilván. A magánszemélyt terhelő 15 százalékos mértékkel levont ekho megfizetett összegéből az állami adóhatóság

a) 63,3 százalékot személyi jövedelemadóként tart nyilván, 26 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, 10,7 százalékot az Egészségbiztosítási Alapnak utal át,

b) a magánszemély magánnyugdíjpénztári tagsága esetén 63,3 százalékot személyi jövedelemadóként tart nyilván, 10,7 százalékot az Egészségbiztosítási Alapnak, 0,7 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, 25,3 százalékot a magánszemély magánnyugdíjpénztárának utal át.

(2) Az állami adóhatóság a kifizetőt terhelő, megfizetett ekho összegéből

a) 84 százalék nyugdíjbiztosítási járulékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 16 százalék egészségbiztosítási járulékot az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.

(3) Az állami adóhatóság a különadó megfizetett összegéből

a) 84 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 16 százalékot az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.

A magánszemélyt megillető társadalombiztosítási ellátások

12. § A befizetett ekho alapján a magánszemély egészségügyi szolgáltatásra, baleseti egészségügyi szolgáltatásra, baleseti járadéokra és nyugdíjbiztosítási ellátásra jogosult.

Vegyes rendelkezések

13. § (1) Az általános forgalmi adóalany magánszemély az általános forgalmi adóval összefüggő adókötelezettségeit az általános forgalmi adóról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint teljesíti.

(2) A magánszemélynek az Szja tv. rendelkezéseiben előírt nyilvántartásait úgy kell vezetnie, hogy azok alkalmasak legyenek az e törvény rendelkezéseiben előírt kötelezettségek és jogosultságok alátámasztására, különös tekintettel az ekho választásával kapcsolatos nyilatkozat(ok) jogszerű megtételéhez szükséges adatok megállapítására.

(3) Az Szja tv. alkalmazásában a magánszemély által jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevételt a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, illetőleg az nem minősül vállalkozói bevételnek.

(4) A vállalkozói szerződés alapján elért bevétele után ekhót fizető egyéni vállalkozó magánszemély az Szja tv. költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseit azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy az adóévben felmerült vállalkozói költségeit (az értékcsökkenési leírást is ideértve) olyan arányban számolhatja el, amilyen arányt a vállalkozói bevétele és a jogszerűen figyelembe vett ekhoalap adóévi együttes összegében a vállalkozói bevétel képvisel.

(5) A (3) bekezdés rendelkezésétől függetlenül a magánszemély jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevétele egészét az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja szerinti éves összes jövedelme megállapításánál beszámítja.

(6) A kifizető az ekho alapjaként figyelembe vett kifizetésről, a levont, megfizetett ekhóról a magánszemély részére a kifizetéssel egyidejűleg igazolást ad. Az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat esetén a kifizető az adóévet követő január 31-ig a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével adatot szolgáltat az adóhatósághoz a magánszemély részére az adóévben juttatott ekhoalapot képező bevételről.

(7) Az ekhót fizető magánszemély biztosítási jogviszonyára és e jogviszonyával összefüggő nyilvántartási, adatszolgáltatási, a járulék- és egészségügyihozzájárulás-fizetési kötelezettség (eho) teljesítésére, valamint jogosultságaira az e törvényben meghatározott eltéréssel a Tbj. és az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(8) Az ekhót választó magánszemély önadózóként az adóévről személyi jövedelemadó bevallást nyújt be, amelyben feltünteti a jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevételét és az abból levont ekho összegét. Az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat esetén a magánszemély az általa megállapított ekhot negyedévente, a negyedévet követő hó 12. napjáig fizeti meg, az e nyilatkozat szerinti ekho alapját és fizetendő összegét - a kifizetőtől átvállalt és a magánszemélyt terhelő összegek szerint külön - negyedéves bontásban a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként az éves személyi jövedelemadó bevallásában vallja be.

(9) A kifizetőt és a magánszemélyt az ekho alapját képező bevétellel összefüggésben az e törvényben szabályozott kötelezettségeken túlmenően - ide nem értve az Eho.-nak a tételes egészségügyi hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseit, valamint a kifizető e törvényben szabályozott kötelezettségei megsértésével összefüggő, az Art. szerint kiszabható mulasztási bírságot - egyéb adóval és más közteherrel összefüggő fizetési kötelezettség nem terheli.

(10) Az e törvényben nem szabályozott egyéb kérdésekben - így különösen a fogalmi meghatározások, az ekhoalapot nem képező bevétellel összefüggő kifizetői adó- és más kötelezettségek tekintetében, valamint a magánszemélyt kifizetői minőségében terhelő, illetőleg más jogszabály előírása szerint rá vonatkozó nyilvántartási, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási, a számla-, illetőleg nyugtaadási kötelezettség tekintetében - az egyes, ilyen előírásokat megállapító törvények rendelkezései az irányadóak.

(11) Az EGT-államban biztosított személy esetében a 12. §, valamint e § (7) bekezdésének rendelkezése nem alkalmazható.

Záró rendelkezések

14. § (1) E törvény 2006. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit az ezt követő időponttól megszerzett bevételre és az azzal összefüggő kötelezettségekre kell alkalmazni.

(2)-(3)

Megjegyzés: A *-gal jelölt foglalkozásokra az ekho 2009. március 1-jétől választható.